

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Adamski

Ławnicy : Magdalena Powalska, Zenon Wilczyński

Protokolant: staż. Monika Szukalska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wieluniu J. J. (1)

po rozpoznaniu w dniach 09 marca 2015 r., 30 kwietnia 2015 r., 22 maja 2015 r., 15 czerwca 2015 r., 03 lipca 2015 r.

sprawy:

1. **D. S.**

ur. (...) w B., syna D. i A. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. J., K. T. (1), P. M., W. B. (1) i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5-ciu lat po odbyciu powyżej 6-ciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dn. 29. sierpnia 2006 r. sygn. II K 234/06 za umyślne przestępstwa podobne tj. przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j-t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. L., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 14 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 grama marihuany

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.)

III. w dniu 13. września 2014 r. w miejscu zamieszkania w D., gm. R., woj. (...), posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 2,64 g , a ponadto posiadał przedmioty w postaci 56 sztuk woreczków foliowych - tzw. „dilerek”, dwóch wag elektronicznych m-ki D. oraz aktywator wzrostu i kwitnienia (...) B. - służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany

tj. o czyn z art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11§2 k.k.

1. **R. L.**

ur. (...) w G., syna L. i G. z d. C.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. J., K. T. (1), P. M., W. B. (1) i D. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany, a w miejscu zamieszkania w N., gm. R., woj. (...), posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 44,51 g oraz posiadał przedmioty w postaci dwudziestu trzech donic, wagi elektronicznej i worka foliowego z zawartością małych woreczków - tzw. „dilerek” - służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany

tj. o czyn z art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 1, art. 62 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k.

- w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 14 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 grama marihuany

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j-t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.)

1. **K. J.**

ur. (...) w W., syna J. i E. z domu F.

oskarżonego o to, że:

- w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T. (1), P. M., D. S., W. B. (1) i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5-ciu lat po odbyciu powyżej 6-ciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dn. 31. maja 2007 r. sygn. II K 113/07 za umyślne przestępstwa podobne tj. przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. **K. T. (1)**

ur. (...) w W., syna J. i D. z domu B.,

oskarżonego o to, że:

- w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., Gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. J., D. S., P. M., W. B. (1) i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k.

1. **W. B. (1)**

ur. (...) w B., syna K. i E. z domu G.,

oskarżonego o to, że:

VIII. w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T. (1), K. J., D. S., P. M. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k.

1. **P. M.**

ur. (...) w W., syna R. i J. z domu M.,

oskarżonego o to, że:

IX. w okresie od nieustalonego dnia do 13. września 2014 r. w pobliżu miejscowości S., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T. (1), K. J., D. S., W. B. (1) i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, przy czym z 5-ciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300,30 g marihuany

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k.

1. Oskarżonych **D. S., R. L., K. J., K. T. (1), W. B. (1) i P. M.** w miejsce zarzucanych im odpowiednio czynów z pkt. I, IV, VI, VII, VIII i IX uznaje a winnych tego, że w okresie od połowy sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. w pobliżu miejscowości S. gm. K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r.) uprawiali 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” i za to na podstawie tegoż przepisu wymierza im kary:

- **D. S., R. L., K. J. i P. M.** po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;
- **K. T. (1) i W. B. (1)** po 1 (jeden) rok pozbawienia wolności;

1. Oskarżonych **D. S. i R. L. w** miejsce zarzucanych im odpowiednio w pkt. II i V czynów uznaje za winnych tego, że od nieustalonego dnia do 13 września 2014 r. w pobliżu miejscowości S. gm. K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r.) uprawiali 14 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 grama marihuany tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” i za to na podstawie tegoż przepisu wymierza **D. S. i R. L.** kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego **D. S.** uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany w pkt. III zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11§2 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego **R. L.** w miejsce zarzucanego mu w pkt. IV czynu polegającego na tym, że w miejscu swego zamieszkania w (...), gm. R. woj. (...) posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 44,51 g oraz posiadał przedmioty w postaci trzech donic, wagi elektrycznej i worka foliowego z zawartością małych woreczków tzw. „dilerek” – służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 w zw. z art. 54 ust. 1 „ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11§2 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 w/w ustawy w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. wymierza oskarżonym jedną karę łączną za zbiegające się przestępstwa:

- **D. S.** 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
- **R. L.** 3 (trzy) lata i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

1. na podstawie art. 69§1 i §2 k.k., art. 70§2 k.k., art. 73§2 k.k. wykonanie orzeczonych wobec **K. T. (1) i W. B. (1)** kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięć) wobec każdego z nich oddając ich w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

2. na podstawie art. 71§1 k.k. orzeka wobec oskarżonych **K. T. (1) i W. B. (1)** kary grzywny po 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmując, i jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności:

- **D. S., R. L., K. J.** od dnia 13 września 2014 r. do dnia 03 lipca 2015 r.;
- **P. M. od dnia 14 września 2014 r.** do dnia 03 lipca 2015 r.;

1. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar grzywny zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności przy przyjęciu, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom kary grzywny:

- **K. T. (1)** od dnia 13 września 2014 r. do dnia 23 października 2014 r.;
- **W. B. (1)** od dnia 14 września 2014 r. do dnia 07 listopada 2014 r.;

1. zasądza od Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym D. S. i R. L. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. P. kwotę 2.098,40 (dwa tysiące dziewięćdziesiąt osiem zł. 40/100) złotych zawierającą podatek VAT w kwocie 317,40 (trzysta siedemnaście zł. 40/100) złotych, zaś na rzecz adw. J. C. kwotę 1.697,40 (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem zł. 40/100) złotych zawierającą podatek VAT w kwocie 317,40 (trzysta siedemnaście zł. 40/100) złotych;

2. kosztami postępowania w części obciąża oskarżonych i zasądza od nich na rzecz Skarbu Państwa z tytułu opłaty kwoty:

- od **D. S. i R. L.** po 400 (czteryście) złotych;
- od **K. J. i P. M.** po 300 (trzysta) złotych;
- od **K. T. (1) i W. B. (1)** kwoty po 420 (czteryście dwadzieścia) złotych;

oraz z tytułu zwrotu poniesionych w sprawie wydatków:

- od **D. S.** kwotę 4.360,00 (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt 00/100) złotych;
- od **R. L.** kwotę 3.215,80 (trzy tysiące dwieście pięćnaście zł. 80/100) złotych;
- od **K. J.** kwotę 857,14 (osiemset pięćdziesiąt siedem zł. 14/100) złotych;
- od **P. M.** kwotę 857,14 (osiemset pięćdziesiąt siedem zł. 14/100) złotych;
- od **K. T. (1)** kwotę 797,14 (siedemset dziewięćdziesiąt siedem zł. 14/100) złotych;
- od **W. B. (1)** kwotę 797,14 (siedemset dziewięćdziesiąt siedem zł. 14/100) złotych;

a w pozostałym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 3/15

UZASADNIENIE

W połowie września 2014 r. K. T. (1) pojechał ze swoją dziewczyną P. P. motorowerem marki Y. nad rzekę W. w pobliżu miejscowości S.. Będąc już nad rzeką zauważył z odległości kilkudziesięciu metrów 3 krzaki konopi indyjskich. Poznał, że to są krzaki konopi, bo wcześniej widział takie krzaki w Internecie; „na żywo” widział krzaki pierwszy raz. Zaciekawieni obejrzelili krzaki i w pobliżu zauważyli jeszcze dwa inne krzaki konopi. Po pewnym czasie pojechali do domu, gdzie po namyśle K. T. (1) zdecydował, że skoro już krzaki znalazł, to będzie je pielęgnował. Chciał aby urosły i chciał je mieć na własny użytek. Nazajutrz pojechał sam w to samo miejsce, zabrał ze sobą czarne duże wiadro, by nim nabierać wodę z rzeki i podlewać krzaki. Dojeżdżając na miejsce spostrzegł, że w pobliżu w młodniku brzózek rosną jeszcze inne krzaki konopi, w sumie 14 sztuk. Podlał w tym dniu jedynie wybrane dla swojego użytku 3 krzaki i wrócił do domu. Nazajutrz o znalezisku poinformował swoich kolegów: W. B. (1) i P. M..

Tego samego dnia wszyscy, w tym P. P., pojechali na wskazane miejsce gdzie oglądali krzaki konopi i każdy z nich wybrał dla siebie po 2 – 3 krzaki rosnące w młodniku. K. T. (1) w tym dniu obrywał z wybranych dla siebie krzaków żółtkie liście, by w ten sposób pobudzić wzrost kwiatostanów. Pozostali oskarżeni na zmianę podlewali wybrane dla siebie krzaki wykorzystując w tym celu przywiezione wcześniej czarne wiadro, którym przynosili wodę z rzeki.

(dowody – wyjaśnienia oskarżonego K. T. (1) k. 71, k. 159, k. 236, zeznania świadka P. P. k. 1087 – 1088, wyjaśnienia oskarżonego W. B. (1) k. 147, k. 186, k. 213, k. 523, wyjaśnienia oskarżonego P. M. k. 1039)

D. S. w momencie, gdy dowiedział się od K. T. (1) i jego dziewczyny o krzakach konopi stwierdził, że chyba wie do kogo one należały – najprawdopodobniej do jego znajomego z O.. Gdy dowiedział się o krzakach od K. T. (1) i P. P., całą trójką samochodem D. S. pojechali na wskazane miejsce gdzie on również wybrał dla siebie krzaki konopi, po czym cała trójka wróciła do domu. P. P. dla siebie krzaków nie wybrała, jedynie cztery razy jechała z pozostałymi oskarżonymi w miejsce gdzie krzaki rosły. Jeździła tam razem z K. T. (1), D. S., W. B. (1) i P. M.. P. P. widziała w miejscu rosnących krzaków konopi 2 – 3 razy K. J., który przyjechał razem z D. S. jego samochodem. Widziała, że pomagał podlewać krzaki. Nie wybierał sobie żadnych krzaków, nic nie mówił na ich temat. Ostatni raz w tym miejscu P. P. była około czterech dni przed 13 września 2014 r.

(dowód – zeznania świadka P. P. k. 1088, k. 420)

Najrzadziej w miejsce rosnących krzaków konopi jeździł K. J.. Nie miał on wybranych dla siebie krzaków; jak jeździł z pozostałymi oskarżonymi to najczęściej chodził po lesie i udawał, że zbiera grzyby. Jeździł na czaty, bo nie miał swoich krzaków. Wyjaśniając co do tej okoliczności P. M. nie wiedział, czy K. J. ma za to coś dostać.

(dowody – wyjaśnienia oskarżonego P. M. k. 532, zeznania świadka P. P. k. 420, k. 1088)

Oskarżeni, którzy mieli wybrane dla siebie krzaki konopi dbali o nie, podlewali je i zrywali żółkłe liście, by wzmocnić krzaki. Wiedzę o sposobie uprawiania krzaków czerpali z Internetu. Nadto D. S. w celu wzmocnienia wzrostu krzaków podlewał je specjalnym nawozem. Mówił o tym pozostałym oskarżonym. Na przełomie sierpnia i września K. T. (1) o rosnących konopiach powiedział znajomemu, u którego bywał, a zamieszkałego w (...). Oskarżony znał go jako posługującego się pseudonimem (...). Później okazał się nim być oskarżony R. L., który sprowadził się do (...) i zamieszkał w wynajętej od A. R. posiadłości.

(dowód – zeznania świadka A. R. k. 1087)

K. T. (1) po tym jak powiedział R. L. o rosnących krzakach konopi, zapytał czy może do niego przynieść i wysuszyć jeden krzak konopi. Po uzyskaniu zgody zerwał jeden z mniejszych krzaków konopi i przywiózł go do (...); powiesił na strychu i po wyschnięciu wspólnie obrywali części rośliny nadające się do spalania i je wypalili razem z oskarżonym P. M., W. B. (1). Wszyscy oskarżeni wiedzieli, że R. L. wie o rosnących krzakach konopi, jednakże on w miejscu gdzie rosły nie bywał.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 71, 159, k. 1037, k. 451)

W połowie sierpnia 2014 r. zanim oskarżony K. T. (1) znalazł rosnące nad rzeką krzaki konopi, w czasie pobytu u R. L. (...) słyszał rozmowę D. S. i R. L.. Z rozmowy tej wynikało, że w lesie obaj posadzili krzaki konopi. Razem je podlewali i doglądali. Jednego razu w domu (...) obecny był również D. S. – (...) i K. J. – (...). Ci pierwsi oskarżeni mieszały wówczas jakieś odżywki w dużej 10 – cio lub 20 –to litrowej bańce i mówili, że jadą podlać właśnie te posadzone przez siebie konopie. Po pomieszeniu tej odżywki K. T. (1) z domu (...) wyjechał a pozostali tj. D. S., R. L. i K. J. wsiedli do samochodu V. (...) tego pierwszego mówiąc, że jadą podlać krzaki konopi. Odjeżdżając udali się w stronę, gdzie później K. T. (1) wskazał policjantom rosnące krzaki konopi. Mówili, że jada tam, gdzie (...) ma jeden krzak a K. J. nie miał żadnego krzaka.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 451)

Podczas jednego z pobytów w miejscu rosnących krzaków konopi, które odnalazł K. T. (1), już po podlaniu tych krzaków wracając samochodem D. S. ten powiedział, że pojedzie w miejsce, gdzie rosną krzaki konopi, które posadził z (...). Razem z oskarżonymi była również P. P.. Było to już w godzinach wieczornych i po dojechaniu na miejsce obaj oskarżeni wyszli z samochodu i poszli stronę gdzie rosły krzaki. P. P. nie wychodziła z samochodu a krzaki konopi widziała w aparacie fotograficznym D. S.. Jej zdaniem było to około 10 krzaków o wysokości około pół metra każdy.

(dowód – zeznania świadka P. P. k. 1088, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 405, k. 451, k. 455)

Podczas ostatniego pobytu w miejscu, gdzie rosły krzaki konopi nad rzeką K. T. (1) zauważył, że z pięciu krzaków obcięto liście i pozostały same „badyle”. Nie wiedział, kto tego dokonał a w miejscu zauważył ślady bieżnika większego motocykla.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 160, k. 451, k. 1037)

Miejsce gdzie rosły krzaki konopi indyjskich było znane organom ścigania i policjanci prowadzi obserwację tego terenu, by w odpowiednim czasie zatrzymać osoby, które te rośliny uprawiały. Oskarżeni liczyli się z tym, że miejsce jest pod obserwacją policji lub osób, które posadziły krzewy. Każdorazowo, gdy oskarżeni udawali się na miejsce uprawy wnikliwie przyglądali się czy miejsce to nie jest pod obserwacją. W przypadku, gdy mieli przypuszczenie, że miejsce jest obserwowane odstępowali od dokonywania zabiegów pielęgnacyjnych roślin. Tak było na początku września 2014 r., gdy oskarżeni pojechali w miejsce uprawy krzaków konopi i zobaczyli stojący w pobliżu samochód koloru białego marki prawdopodobnie C. (...). Samochód widzieli P. M., K. T. (1) i D. S. i stwierdzili, iż miejsce może być obserwowane. Samochód ten jadący przez wieś widział również P. M..

(dowody – wyjaśnienia oskarżonego P. M. k. 531, zeznania świadka P. B. (1) k. 1090, zeznania świadka T. N. k. 1092)

W dniu 13 września 2014 r. K. T. (1) w godzinach dopołudniowych po wizycie u swojej dziewczyny P. P. postanowił przyjechać swoim motocyklem w miejsce rosnących krzaków konopi, by zobaczyć jak rosną. W połowie drogi do miejsca spotkał jadących drugim motocyklem D. S. i K. J.. Po zatrzymaniu się D. S. zapytany, odpowiedział, że właśnie byli podlać krzaki konopi. Oskarżeni domówili się, że pojedą w miejsce rosnących krzaków i udali się tam początkowo droga asfaltową a później zjechali z niej w drogę betonową, pojechali w prawo przy strumyku. Wcześniej z motocykla zsiadł K. J. i pozostał w lasku. Zachowywał się nerwowo, rozglądał się na boki, sprawiał wrażenie, że pozostał w tym miejscu, by ostrzec pozostałe osoby, gdyby pojawiło się niebezpieczeństwo. Tak ocenił to jeden z dwóch policjantów, którzy obserwowali miejsce uprawy konopi od godzin rannych tego dnia.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 160)

Policjanci P. B. (1) i T. N. od godzin porannych obserwowali okolice miejsca, gdzie rosły konopie indyjskie. W pewnym momencie zauważyli nadjeżdżające dwa motocykle, które przejechały obok drogi betonowej i pojechały w stronę O.. Na motocyklach jechały trzy osoby, po chwili zawróciły i wjechały w betonową drogę prowadzącą w stronę uprawy konopi. Po ujechaniu niewielkiej odległości z jednego zsiadł pasażer a motocykliści pojechali dalej w kierunku uprawy. Ponieważ pasażer, który zsiadł z motocykla zachowywał się nerwowo policjanci uznając, iż może on ostrzec pozostałych postanowili go zatrzymać.

T. N. wybiegł z lasu krzycząc „policja, stój” i pobiegł w kierunku mężczyzny. Ten przez pewien czas uciekał oddalając się, lecz po chwili się zatrzymał i policjant do niego dobiegł. Zapytany przez policjanta po co przyjechał odpowiedział, że przyjechał na grzyby. Nie miał przy sobie jednak żadnego koszyka ani scyzoryka, co mogłoby na to wskazywać. Zapytany okazał dowód osobisty na nazwisko J., powiedział, że przyjechał z przypadkowymi znajomymi, których za bardzo nie zna.

(dowód – zeznania świadka T. N. – k. 1092 – 1093)

Drugi z policjantów P. B. (1) pozostawał w pewnej odległości od T. N., udał się wzdłuż rzeki W. na skraj lasu. Widział nadjeżdżające dwa motocykle, na których byli jedynie kierujący nimi. Zatelefonował do T. N. i ten powiedział, że tego trzeciego już zatrzymał. Pobiegł w tamto miejsce i zobaczył, że zatrzymanym jest znany mu K. J.. Wrócił w kierunku uprawy konopi, około 300 – 400 metrów w okolice brzoźowego zagajnika. W tym zagajniku posadzone były krzaki konopi w dwóch miejscach. Policjant spostrzegł, iż stoją tam dwa motocykle i obok dwaj mężczyźni w miejscu, gdzie rosły krzaki konopi. Przez pewien czas policjant ukryty obserwował mężczyzn.

(dowód – zeznania świadka T. B. k. 1090 – 1091)

K. T. (1) i D. S. dojechawszy w miejsce uprawy krzaków konopi pozostawili motocykle i zajęli się krzakami. Pierwszy z nich oderwał kilka zbędnych liści, a drugi obcinał je nożyczkami. Po dokonaniu tej czynności K. T. (1) powiedział, że pojedzie jeszcze w miejsce, w którym rosły konopie przy młodniku sosnowym. Ponieważ D. S. nie obawiał się tam jeździć, rozstali się i ten wrócił w stronę duktu z płyt betonowych. K. T. (1) pojechał w miejsce, o którym mówił i po dojechaniu tam stwierdził, iż z pięciu krzaków ktoś obciął liście z kwiatostanem, pozostawiając same łodygi. Zdziwiło go to i poszedł sprawdzić pozostałe krzaki, lecz okazało się że były one nienaruszone. Pomyślał wówczas, że krzaki mógł obciąć D. S. i dlatego próbował do niego zadzwonić. Ponieważ ten nie odbierał telefonu próbował dodzwonić się do K. J., co również się nie udało. Wsiadł na motocykl i pojechał w stronę wyjazdu do drogi asfaltowej. W trakcie jazdy przed nim zatrzymał się samochód czerwony R. (...), a z niego wybiegł mężczyzna. Motocykl głośno pracował; oskarżony miał na sobie kask i nie słyszał nic, postanowił jednak uciekać, myśląc że to jest osoba, która krzaki posadziła. Uciekając wjechał na drogę asfaltową i jechał w kierunku O.. Zauważył, iż goni go nieoznakowany radiowóz O. (...) a policjanci z radiowozu nadają sygnały wzywające do zatrzymania się. Oskarżony miał przy sobie gram marihuany, którą uzyskał z krzaku wysuszonego u (...) i nie chcąc, by policjanci znaleźli u niego narkotyk, połknął go razem z woreczkiem plastikowym, w który był zapakowany. Z O. K. T. (1) pojechał do mieszkającej w A. dziewczyny P. P.. Po przyjeździe do niej opowiedział, co zaszło i zawiózł ją do jej ciotki. Stamtąd wrócił do domu dziewczyny bowiem zapomniał zabrać plecak. Po zabraniu plecaka wyjechał z posesji i ponownie zobaczył radiowóz O. (...), ten który wcześniej go ścigał. Podjął próbę ucieczki, lecz po krótkim pościgu przewrócił się na motocykl i został zatrzymany przez policjantów.

(dowody – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 71, k. 161, k. 1037 – 1038, zeznania świadka P. B. (1) k. 1091, zeznania świadka T. N. – k. 1092)

Po tym jak K. T. (1) i D. S. rozstali się w miejscu uprawy konopi, ten drugi udał się w drugą powrotną stronę, gdzie ukryty był policjant P. B. (1). Ten zatrzymał oskarżonego, założył mu kajdanki i ustalił, że zatrzymany nazywa się D. S.. Zatrzymany był wyraźnie zaskoczony, nie był w stanie odpowiedzieć, co robił w tamtych okolicach.

(dowody – zeznania świadka P. B. (1) k. 75, k. 1091, wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 68, k. 1042 – 1043, protokół zatrzymania K. J. k. 4, protokół zatrzymania D. S. k. 5, protokół zatrzymania K. T. (1) k. 6, protokoły przeszukania osób k. 8 – 13, protokoły zatrzymania rzeczy k. 14 – 22, protokół oględzin rzeczy k. 23)

Po zatrzymaniu oskarżonych w miejscu uprawy konopi i po pościgu K. T. (1), policjanci w tym samym dniu dokonali zatrzymania R. L.. W trakcie przeszukania pomieszczeń, które on zamieszkiwał w miejscowości N. gmina R., policjanci ujawnili pudło z zawartością 23 małych donic koloru czarnego, woreczka z materiału koloru białego zawierającego susz rośliny koloru zielonego, reklamówkę koloru pomarańczowego z zawartością suszu koloru zielonego, wagę elektryczną koloru srebrnego ze śladami suszu koloru zielonego, lufkę szklaną z zawartością śladowych ilości suszu roślinnego koloru zielonego, dwie sztuki woreczków foliowych z zapięciem strunowym z zawartością nasion konopi indyjskich, worek foliowy z zapięciem strunowym z zawartością ponad 1000 sztuk woreczków foliowych, worek foliowy z zapięciem strunowym z zawartością 20 sztuk małych „dilerek” ze śladowymi ilościami proszku koloru białego oraz suszu koloru zielonego.

(dowody – protokół zatrzymania R. L. k. 7, protokół przeszukania pomieszczeń k. 34 – 37, protokół oględzin miejsca k. 40 – 42, k. 56 – 58, k. 61 – 62, protokół oględzin rzeczy k. 43 – 46, protokół przeszukania k. 47 – 49, płyta ze zdjęciami – k. 120, protokół zatrzymania osób k. 130 – 131, protokół oględzin rzeczy k. 148 – 149, protokół oględzin miejsca k. 408 – 410, k. 434 – 436 – odpis, szkic sytuacyjny k. 437, protokół oględzin rzeczy k. 444, k. 735, dokumentacja fotograficzna – k. 1008 – 1013)

Przeprowadzone w dniu 30 października 2014 r. przeszukanie pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w miejscowości D. (...) gm. R. w obecności M. S. – żony oskarżonego D. S. ujawniło obecność następujących przedmiotów:

- 56 sztuk torebekfoliowych z zapięciem strunowym;

- dwie wagi firmy (...) koloru szarego i szaro – grafitowego;
- susz roślinny koloru zielono – brunatnego;
- aktywator wzrostu i kwitnienia (...) B. (...) ml.

(dowody – protokół przeszukania k. 509 – 511, protokół oględzin k. 516 – 517, k. 645 – 646 – odpisy)

W toku trwania postępowania przygotowawczego przeprowadzono badania fizykochemiczne zabezpieczonych w miejscu upraw konopi indyjskich roślin oraz suszu roślinnego zabezpieczonego w wyniku przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonych. Wydane w tej sprawie opinie dotyczyły suszu brunatno – zielonego zabezpieczonego z 24 sztuk roślin konopi rosnących nad rzeką W. a znalezionych w tym miejscu przez oskarżonego K. T. (1), co oznaczono jako dowód numer 1 oraz susz koloru brunatno – zielonego zabezpieczony w pomieszczeniach zajmowanych przez R. L., co oznaczono jako dowód numer 2. Badanie materiału dowodowego oznaczonego nr 1 wykazało, iż dostarczony materiał dowodowy zawiera kannabinoidy, a w tym Δ -9 tetrahydrokannabinoli (Δ 9 (...)) o stężeniu powyżej 0,2%) stanowią rośliny konopi innych niż włókniste, a po odjęciu łądyg zdrewniałych – ziele konopi innych niż włókniste. Masa netto substancji po badaniach 1.439,12 g (po odjęciu zdrewniałych łądyg).

Substancje roślinne oznaczone jako przedmiot nr 2 o masach netto 17,91 g i 26,60 g stanowią fragmenty liści konopi innych niż włókniste. Masa tych substancji po badaniach wynosiła 17,65 g i 26,36 g.

Ziele konopi innych niż włókniste jest środkiem odurzającym należącym do grupy I – N i IV – N wykazu środków odurzających załącznika nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Masa porcji handlowej ziela konopi waha się między 0,5 g do 1 g. Masa ziela konopi wystarczająca do jednorazowego „nabicia” cygarniczki szklanej (tzw. lufki) wynosi ok. 0,2 g.

Według wniosków zawartych w opinii szacuje się, że z uprawy jednej rośliny konopi uzyskuje się około 22 g ziela konopi (kwiatostanów) oraz około 80 g liści. Zatem przyjąć można, że z 29 roślin ostatecznie otrzymuje się 638 g kwiatostanów oraz 2900 g kwiatostanów i liści. Z pięciu roślin otrzymuje się 110 g kwiatostanów i 500 g mieszaniny kwiatostanów i liści. Rozwój rośliny i jej wysokość i ukwiecenie zależne są od warunków, w których prowadzona jest uprawa (oświetlenie, nawożenie, temperatura).

(dowód – opinia kryminalistyczna z dnia 2014 – 10- 22 , k. 496 – 499)

Analogiczne badania fizykochemiczne przeprowadzono co do zabezpieczonego suszu koloru brunatno – zielonego pochodzącego z 14 – tu roślin konopi wskazanych przez K. T. (1) jako uprawianych przez D. S. i R. L..

Podobnie jak w poprzednio badanym suszu, substancja roślinna w postaci łądyg zdrewniałych, łądyg miękkich i zalążków kwiatostanów o łącznej masie netto 2135,56 g (po odjęciu zdrewniałych łądyg – 985,35 g) zawierała kannabinoidy, a w tym Δ - 9 (...) o stężeniu powyżej 1 % i stanowiły rośliny konopi innych niż włókniste, a po odjęciu zdrewniałych łądyg – ziele konopi innych niż włókniste. Masa netto substancji po badaniach po usunięciu zdrewniałych łądyg wynosiła 982,12 g. Przy ustaleniach analogicznych jak w poprzedniej opinii przyjąć można, iż z 14 – tu roślin można uzyskać 308 g kwiatostanów oraz 1400 g suszu.

(dowód - opinia kryminalistyczna z dnia 2014. 11.12 , k. 592 - 594)

Trzecie badanie fizykochemiczne dotyczyło suszu zabezpieczonego podczas przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez D. i M. S.. Badana substancja roślinna o masie 2,64 g zawierała kannabinoidy, a w tym Δ - 9 (...) o stężeniu powyżej 1 % i stanowiła fragmenty liści konopi innych niż włókniste.

Pozostałe tezy opinii są analogiczne jak dwóch powyższych omówionych. Dotyczy to przynależności ziela konopi innych niż włókniste do katalogu substancji odurzających, definicji ziela konopi i określenia masy porcji handlowej ziela.

(dowód – opinia kryminalistyczna z dnia 2014.11.27 – k. 712 – 714)

K. T. (1) w chwili czynu miał niespełna 18 lat, jest bezdzietnym kawalerem, uczniem III klasy (...) Szkoły Zawodowej w S. o profilu mechaniki samochodowej. Nie ma żadnego majątku, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jak oświadczył, nie leczył się psychiatrycznie ani neurologicznie. W przeszłości mimo młodego wieku był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie II K 1297/14 za czyn popełniony w grudniu 2013 r., a kwalifikowany z art. 278§1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wysokości 40 godzin w stosunku miesięcznym. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną.

(dowody – wywiad środowiskowy k. 366 – 368, informacja o karalności k. 304, k. 1105, odpis wyroku SR w Bełchatowie w sprawie II K 1297/14 – k. 1083, opinia o uczniu k. 1163)

Od pierwszego przesłuchania oskarżony przyznawał się do zarzucanego mu czynu, złożył pełne wyjaśnienia nadto również co do zarzutu postawionego oskarżonym D. S. i R. L., a dotyczącego uprawy 14 – tu krzaków konopi. Wskazał organom ścigania miejsce tej uprawy. Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do zbioru kwiatostanów z 5 krzaków konopi i wytwarzania z nich środków odurzających. Wyjaśnienia swe potwierdzał będąc konfrontowany z innymi oskarżonymi. Nie przyznał się do tego, by zamierzał wprowadzić do obrotu wytwarzane środki odurzające.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 71, k. 158 – 161, k. 236, k. 404 – 405, k. 450- 451, k. 603, k. 1037 – 1038)

Oskarżony W. B. (1) jest bardzo młodym mężczyzną, w chwili czynu miał 18 lat. Jest bezdzietnym kawalerem, uczniem III klasy Technikum Energetycznego w B. o profilu budowlanym. Nie ma żadnego majątku, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie leczył się psychiatrycznie, ani neurologicznie. W przeszłości nie był karany, w miejscu zamieszkania cieszy się dobrą opinią.

(dowód – wywiad środowiskowy k. 369 – 371, informacja o karalności k. 303, k. 1104)

W. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając w znacznym stopniu zbieżnie z wyjaśnieniami K. T. (1). Wyjaśnił konsekwentnie, że był na miejscu kilka razy, jeden krzak miał być jego ale nigdy nie miał zamiaru wprowadzić narkotyków do obrotu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Na miejsce jeździł za namową K. T. (1) i robił to, co on, czyli obrywał liście z krzaków. Z rosnących krzaków nigdy nic nie zabierał, a miejsca gdzie rosło 5 krzaków, z których obcięto liście i kwiatostany w ogóle nie znał, bo tam nie był. Pozostali oskarżeni nie mówili, że chcą sprzedawać narkotyki. Kiedyś przy piwie raz tylko K. T. (1) powiedział, że chciałby komuś sprzedawać marihuanę.

(dowody – wyjaśnienia oskarżonego W. B. k. 147, k. 186, k. 213, k. 523 – 527, k. 1038 – 1039)

Oskarżony P. M. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał ukończone 18 lat. Jest bezdzietnym kawalerem, pozostaje na utrzymaniu rodziców. W momencie zatrzymania był uczniem III klasy (...) Szkoły Zawodowej. W przeszłości jak oświadczył nie był leczony psychiatrycznie ani neurologicznie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 59/14 warunkowo umorzono postępowanie karne wobec oskarżonego P. M. na okres próby 2 lat za czyn kwalifikowany z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 14 października 2013 r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 18 sierpnia 2014 r. w sprawie II K 631/14 skazany został za czyny z art. 63 ust. 1 i 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na łączną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda. W okresie próby oddano go pod dozór kuratora sądowego. Mimo tego oskarżony na rozprawie w dniu 09 marca

2015 r. oświadczył, że nie był karany (k. 1036). W miejscu zamieszkania oskarżony ma pozytywną opinię. W trakcie pozbawienia go wolności w ramach tymczasowego aresztowania wykazał się nieodpowiednim zachowaniem, nie przestrzegając porządku wewnętrznego i pozostał bezkrytyczny w stosunku do popełnionego czynu.

(dowody – dane o karalności k. 296 – 297, k. 1110 – 1111, odpis wyroku SR w Sieradzu w sprawie II K 59/14 k. 379, wywiad środowiskowy k. 363 – 365, opinia o tymczasowo aresztowanym k. 1119)

Oskarżony P. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak zaprzeczył jakoby ścinał jakikolwiek krzak. Na miejscu uprawy krzaków podlewał je i obrywał liście. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił pierwotnie, że na miejscu uprawy nie był lecz później zmienił wyjaśnienia i przyznał się składając wyczerpujące wyjaśnienia. Wyjaśnił, iż K. J. nie miał swojego krzaka ale jeździł z nimi i zostawał w lesie, bo stał na czatach, chodził po lesie i udawał, że zbiera grzyby. Na rozprawie przed sądem wyjaśnienia w tym zakresie odwołał argumentując to tym, że policjanci namówili go do tego by wydał wszystkich, bo wówczas nie trafi do aresztu. Na rozprawie oskarżony pomógł P. P. wyjaśniając, iż miała ona również swe krzaki konopi. Wcześniej tego nie mówił, ponieważ nie chciał obciążać koleżanki, a teraz chce.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego P. M. k. 182, k. 245, k. 531 – 532, k. 1039 – 1041)

Oskarżony K. J. jest bezdzietnym kawalerem nie posiadającym nikogo na utrzymaniu. Ma podstawowe wykształcenie, z zawodu jest malarzem, a przed aresztowaniem pracował w firmie (...) jako monter z wynagrodzeniem około 2.000 zł. netto miesięcznie. Nie ma żadnego majątku, nie leczył się psychiatrycznie ani neurologicznie. W przeszłości był karany sądownie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 01 grudnia 2005 r. w sprawie II K 319/05 za czyn z art. 158§1 k.k. i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby i 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł. Z wyroku tego odbył zastępczą karę pozbawienia wolności oraz zarządzoną karę pozbawienia wolności. W całości odbył zarówno karę pozbawienia wolności jak i zastępczą karę pozbawienia wolności za grzywnę. Koniec kary przypadł na dzień 29 stycznia 2011 r.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu w sprawie II K 113/07 z dnia 31 maja 2007 r. za czyn z art. 278§1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda. Karę tę oskarżony odbył w całości od 29 stycznia 2011 r. do 28 stycznia 2013 r.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie II K 450/14 za czyn z art. 178a§1 k.k. na karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł.;

Z opinii obejmującej zachowanie oskarżonego w trakcie tymczasowego aresztowania wynika, iż zachowuje się poprawnie. Przestrzega porządku wewnętrznego i dyscypliny, nie były stosowane wobec niego kary dyscyplinarne. Jest uczestnikiem podkultury przestępczej silnie związanej z jej negatywnymi zasadami.

(dowody – wywiad środowiskowy k. 397 – 398, dane o karalności k. 293 – 295, k. 1006 – 1107, odpisy wyroków k. 386, k. 387 – 389, k. 390 – 391, opinia Zakładu Karnego k. 1117)

Oskarżony K. J. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż razem z D. S. i K. T. (1) pojechał do lasu na grzyby. Nie widział żadnych krzaków konopi, nie ma z tym nic wspólnego. Nie widział, by koledzy pielęgnowali krzaki konopi, przy nim nikt na ten temat nie rozmawiał.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. J. k. 128, k. 169, k. 222, k. 573)

Oskarżony D. S. jest żonaty, bezdzietny. Z zawodu jest kucharzem a przed pozbawieniem wolności utrzymywał się z prac dorywczych osiągając z nich dochód na poziomie 2000 – 2500 złotych. Jest właścicielem motocykla H. o wartości 4500 – 5000 zł. Według oświadczenia nie był leczony psychiatrycznie lub neurologicznie. W miejscu zamieszkania

ma opinię pozytywną. Z opinii złożonej przez administrację Aresztu Śledczego wynika, że w trakcie pozbawienia wolności prezentował właściwe postawy i zachowania. Był nagradzany głównie za inicjowanie prac społecznych lecz także trzykrotnie karany dyscyplinarnie. Ma opinię zgodnego i bezkonfliktowego w środowisku współosadzonych. Oskarżony był w przeszłości karany dwukrotnie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 29 sierpnia 2006 r. w sprawie II K 234/06 za czyny z art. 280§2 k.k. i dwukrotnie z art. 278§1 k.k. na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych po 10 zł. Karę w części odbył w okresie od 07 lipca 2008 r. do 30 grudnia 2009 r.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 05 czerwca 2008 r. w sprawie VI K 241/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i 80 stawek grzywny po 10 zł. Z tego wyroku oskarżony kary nie odbył.

(dowody – wywiad środowiskowy k. 372 – 374, dane o karalności k. 301 – 302, k. 1112 – 1113, opinia z Aresztu Śledczego k. 1118, odpisy wyroków k. 380 – 381, k. 382)

Oskarżony D. S. przyznał się w części do postawionych mu zarzutów. Przyznał, iż o krzakach, które odnalazł K. T. (1) wiedział i był ta kilka razy, lecz nic nie robił tylko oglądał. Nie zrywał żadnych liści, nie miał zamiaru nic sprzedawać. Zaprzeczył, jakoby wskazywał K. T. (1) i jego dziewczynie plantację należącą do niego i (...). Nigdy z (...) nie uprawiał ani nie suszył konopi. Wyjaśnił, że nie wie skąd wzięła się marihuana którą znaleźli policjanci w dniu 30 października 2014 r. Wagi i woreczki należały do niego.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 68, k. 165 – 166, k. 229, k. 453 – 454, k. 755 – 756, k. 1042 – 1043)

Oskarżony R. L. jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu a przed zatrzymaniem utrzymywał się z prac dorywczych osiągając z tego tytułu dochód około 3.000 złotych miesięcznie. Nie ma żadnego majątku, nie leczył się psychiatrycznie ani neurologicznie. W miejscu stałego zamieszkania ustalono, że nie przejawiał zachowań agresywnych wobec sąsiadów. Przebywały u niego nagminnie inne osoby. Z opinii sporządzonej przez administrację Aresztu Śledczego wynika, iż jego zachowanie ocenić należało jako nieodpowiednie. Był trzy razy karany dyscyplinarnie. Jego stosunek do popełnionych przestępstw jest bezkrytyczny. W przeszłości był wielokrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 czerwca 2008 r. w sprawie II K 143/08 za czyn z art. 233§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Karę tę odbył w dniach od 10 listopada 2011 r. do 10 września 2012 r.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie IX K 1100/08 za czyn z art. 193 k.k. i in. na karę łączną 5 miesięcy ograniczenia wolności;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 września 2009 r. w sprawie IX K 1832/08 za czyn z art. 158§1 k.k. i in. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę odbył w okresie od 12 lipca 2010 r. do 10 listopada 2011 r.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie II K 1485/12 za czyn z art. 178a§1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 08 sierpnia 2013 r. w sprawie VI K 218/13 za czyn z art. 278§1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

(dowody – wywiad środowiskowy k. 375 – 376, dane o karalności k. 298 – 300, k. 1008 – 1009, opinia z Aresztu Śledczego k. 1114, odpisy wyroków k. 382, k. 383 – 384, k. 385, k. 466, k. 442, k. 360 – 362)

Oskarżony R. L. nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Zaprzeczył jakoby znaleziony u niego susz koloru zielonego, dilerki i wagi oraz donice były jego własnością. Nie wie jak znalazły się u niego. Z uprawami konopi nie miał nic wspólnego, nigdy tam nie był, koledzy nie mówili o żadnych uprawach. Później wyjaśnił, iż znaleziona u niego marihuana należała do K. T. (1). Waga również należała do niego. Oskarżony zaprzeczył jakoby z D. S. uprawiali konopie, nigdy do lasu z nim nie jeździł.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego R. L. k. 65, k. 175, k. 253, k. 582 – 583, k. 743, k. 1043)

Przystępując do oceny materiału dowodowego w głównej mierze należy skupić się na wyjaśnieniach oskarżonych K. T. (1), W. B. (1) i P. M., a nadto zeznaniach świadków P. P., T. N. i P. B. (2). Wyjaśnienia oskarżonego K. T. (1) niemal w całości uznać należy za wiarygodne. W oparciu o te wyjaśnienia sąd ustalił stan faktyczny w sposób odmienny od przedstawionego w akcie oskarżenia, na którym oparto zarzuty przedstawione poszczególnym oskarżonym. Oceniając materiał dowodowy a w szczególności wyjaśnienia K. T. (1), W. B. (1) i P. M. a nadto zeznania P. P. w sposób nie budzący wątpliwości przyjąć należało, iż rosnące krzaki konopi jako pierwszy zauważył K. T. (1) w połowie sierpnia 2014 r. będąc nad rzeką z dziewczyną P. P.. Nie ma w sprawie żadnych dowodów świadczących o tym, by to on lub inny z oskarżonych zasadził te krzaki. Biorąc pod uwagę wielkość krzaków, musiały być one posadzone znacznie wcześniej a ponieważ część z nich była zasadzona w plastikowych doniczkach musiały być wysiane i doprowadzone do odpowiedniej wielkości w innym miejscu. Potwierdza to policjant P. B. (1), który zeznał, iż obserwacje były prowadzone od lipca. Jeżeli zatem K. T. (1) wyjaśnia wiarygodnie to nie ma podstaw by dyskredytować to czemu konsekwentnie przeczy, a mianowicie w zakresie obciążenia pięciu krzaków konopi. Z wyjaśnień pozostałych oskarżonych też nie wynika, by czynił to któryś z nich. K. T. (1) przyznaje się do ścięcia jednego krzaka, przewiezieniu go do R. L. i wspólnego wypalenia uzyskanej z krzaka marihuany. Takie zdarzenie potwierdza również R. L. ale nie potwierdza tego W. B. (1). Te jego wyjaśnienia jednakże tłumaczyć należy jako dążenie do uniknięcia odpowiedzialności i umniejszenia własnej winy. Również P. M. wyjaśnia, iż K. T. (1) ściął jeden krzak (wyjaśnienia k. 1040). Podobnie wiarygodne są wyjaśnienia dotyczące uprawy 14 – tu krzaków konopi w tym miejscu przez D. S. i R. L.. Oskarżony K. T. (1) składał w tym zakresie stosowne wyjaśnienia i wskazał miejsce uprawy. Okazuje się, iż uprawa taka rzeczywiście istnieje a okoliczności powyższe potwierdza P. P.. Co więcej K. T. (1) wyjaśnia, iż była raz taka sytuacja, że gdy był w domu (...), to był tam również K. J. (...) i D. S.. Ten ostatni razem z R. L. mieszał jakieś odżywki a później cała trójka wsiadła do samochodu V. (...) mówiąc, że jadą podlać te konopie, które później wskazał policji (wyjaśnienia k. 451). Nie ma zatem żadnych podstaw, by kwestionować prawdomówność T. i w tym zakresie. Bardzo istotne jest, iż K. T. (1) konsekwentnie przeczy jakoby K. J. angażował się przy pielęgnacji krzaków konopi, choć potwierdza, że z nimi w miejsce upraw jeździł. Zdaniem sądu jest to jeden z elementów przemawiających za prawdomównością oskarżonego K. T. (1), bowiem gdyby przyjąć, że chcąc się uwiarygodnić i obciążyć maksymalnie dużą ilość osób logicznym byłoby bardziej wyraziste wskazanie rozdziału pozostałych oskarżonych w przestępczym charakterze. Co istotne K. T. (1) przedstawia w bardzo ograniczonym zakresie rolę R. L., bowiem nic nie mówi o jego udziale w uprawie konopi nad rzeką W..

Analizując w dalszym ciągu wyjaśniania K. T. (1) zwrócić uwagę należy na to, że on konsekwentnie wyjaśniał, iż wybranymi dla siebie krzakami konopi zajmował się by uzyskać z nich marihuanę dla własnych potrzeb. Prawdą jest, iż z wyjaśnień W. B. (1) wynika, że K. T. (1) mówił, że chce komuś sprzedać marihuanę ale dokładnie tego nie mówił (wyjaśnienia k. 524).

K. T. (1) konsekwentnie temu przeczy i zdaniem sądu nie ma podstaw, by nie dać mu wiary w tym zakresie. Niewątpliwie ujawnił on znacznie więcej krzaków konopi niż wybrane dla siebie. Nawet po tym jak krzaki wybrali dla siebie inni oskarżeni, to pozostało przynajmniej kilka, którymi oskarżeni zajmowali w ograniczonym zakresie. Logicznym i wytłumaczalnym byłoby uznanie, że jeżeli już oskarżeni „przyszli na gotowe” i korzystając z tego chcieli uzyskaną marihuanę sprzedawać, to zajęliby się wszystkimi krzakami równie intensywnie, bowiem mogli by uzyskać znacznie więcej marihuany, która po sprzedaniu przyniosłaby więcej korzyści. Wybrane krzaki przez każdego z oskarżonych wskazują, iż tak jak wyjaśniali chcieli marihuanę uzyskaną z nich przeznaczyć na własne potrzeby. Sygnalizowana jedynie deklaracja K. T. (1), że chce komuś sprzedać marihuanę nie może przesądzać o tym, że oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Godzi się w tym miejscu zauważyć, że oskarżyciel publiczny stawiając zarzut D. S. i R. L. uprawiania wspólnie i w porozumieniu 14 krzewów konopi innych niż włókniste nie przyjął w zarzucie, iż działali oni w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W kolejnych zaś zarzutach przypisuje im posiadanie wag elektronicznych oraz tzw. dilerek, które zazwyczaj jednoznacznie wiążane są z konfekcjonowaniem narkotyków. Nie ma więc wątpliwości co do tego, że oskarżyciel publiczny jest niekonsekwentny, bowiem materiał dowodowy co do obu zarzutów jest bardzo zbliżony. Reasumując, sygnałna deklaracja oskarżonego K. T. (1) nie może być uznana za wystarczającą na przypisanie pozostałym działaniom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Powracając do zarzutu zbioru ziela konopi z 5 – ciu krzaków dodać należy, że niewątpliwie o uprawie wiedzieli oprócz oskarżonych i policjantów przede wszystkim ci, którzy krzaki zasadzili i mogli dokonać zbioru. Wysoce prawdopodobnym jest przyjęcie, że zbioru dokonały jeszcze inne osoby, które trafiły tam przypadkowo, tak jak to miało miejsce w przypadku K. T. (1). Wreszcie możliwym jest, iż zbiorów dokonał jeden z oskarżonych bez wiedzy pozostałych. W tym stanie rzeczy nie mogąc przypisać w sposób nie budzący wątpliwości sprawstwa konkretnemu oskarżonemu tej czynności przestępczej, należało z zarzutu to wyeliminować. Odnosząc się do odpowiedzialności K. J. za winą jego przemawiają głównie zeznania P. P., T. N. jak i wyjaśnienia P. M.. Świadek P. P. zeznając w postępowaniu przygotowawczym twierdzi, iż K. J. (...) był w jej obecności w miejscu uprawy konopi i też pomagał podlewać krzaki (zeznania k. 420). Zeznając na rozprawie okoliczność obecności (...) w miejscu uprawy potwierdziła, lecz nie potwierdziła faktu, by ten pomagał w podlewaniu krzaków. Nie potrafi świadek wyjaśnić rozbieżności w swoich zeznaniach (dowód – zeznania k. 1089). Podobnie oskarżony P. M. wyjaśnia, iż K. J. nie miał swego krzaka, jak z pozostałymi jeździł to stał na czatach, chodził po lesie i udawał, że zbiera grzyby (dowód – wyjaśnienia k. 532). Na rozprawie oskarżony wycofał się z tych wyjaśnień. Potwierdza, iż tak mówił ale to nie jest prawda. Naprawdę K. J. z nimi nie jeździł. Rozbieżności tłumaczy tym, że policjanci nakazali mu mówić, iż wszyscy zatrzymani z nim byli (wyjaśnienia k. 1040). Wyjaśnieniom w tym zakresie nie sposób dać wiary, bowiem należy zauważyć, że o udziale K. J. oskarżony P. M. wyjaśnia w dniu 06 listopada 2014 r. przed prokuratorem. Od zatrzymania zatem upłynęło już dwa miesiące i oskarżony składał wyczerpujące i szczegółowe wyjaśnienia zbieżne w znacznej części z wyjaśnieniami K. T. (1) i W. B. (1), a nade wszystko zeznaniami świadka T. N.. Policjant dokładnie relacjonuje sposób zachowania K. J. bezpośrednio przed zatrzymaniem. Jest to zbieżne z postawioną przez P. M. rolą tego oskarżonego. Logicznym nadto jest, że oskarżeni liczyli się z tym, że na miejscu uprawy mogą pojawić się osoby dla nich niepożądane w tym również policjanci. Naturalnym jest, iż podjęli środki mające w ich mniemaniu zapewnić bezpieczeństwo. Wtórą sprawą jest sposób zorganizowania systemu ostrzegania i jego skuteczności. Niewątpliwie jednak K. J. był włączony w łańcuch sprawców dopuszczających się przestępczego procederu polegającego na uprawie konopi innych niż włókniste. Nie jest dla bytu tego sprawstwa istotne jakie z tego udziału odniesie korzyści i czy w ogóle jakieś korzyści będzie miał. Stopień zażyłości między oskarżonym K. J. a D. S. i R. L. był na tyle duży, że nie mieli oni przed sobą tajemnic jeśli chodzi o uprawę konopi. K. J. jest w pełni poczytalnym mężczyzną a jego dotychczasowa kryminalna przeszłość pozwoli stwierdzić, iż miał on pełną świadomość, iż czynnie uczestniczy w przestępczym procederze. Omawiając winę oskarżonego R. L. w zakresie czynu zarzucanego mu, a dotyczącego uprawy 29 krzaków konopi nad rzeką W. należy zwrócić uwagę, iż żaden z oskarżonych nie mówi, iż był on na miejscu uprawy i wykonywał jakiejkolwiek czynności pielęgnacyjne. Z wyjaśnień oskarżonego K. T. (1) wynika, iż R. L. wiedział o uprawie konopi od niego. Jakkolwiek zaznaczył, że nie chce mieć z nią nic wspólnego, to wyraził zgodę na wysuszenie jednego krzaka i tak w istocie się stało. Niewątpliwie wszyscy oskarżeni, którzy aktywnie pielęgowali krzewy czynili to w tym celu, by w stosownym czasie kwiatostany i liście zebrać i wysuszyć. Początek tego procederu miał miejsce, gdy K. T. (1) wysuszył jeden krzak u (...). Był to bezpieczny sposób z tej racji, iż mieszkał on sam i miał bardzo dobre warunki do ostatecznego wytworzenia marihuany. Wszyscy oskarżeni o tym wiedzieli i oczywistym było, że końcowa faza produkcji marihuany odbędzie się u R. L.. Sama uprawa konopi nie miałyby sensu, gdyby w ostateczności oskarżeni nie mieli możliwości jej sfinalizowania, to znaczy uzyskania gotowej do zażycia marihuany. Tym samym udział R. L. zamykał ciąg działań przestępczych i on sam był bardzo ważnym elementem przestępczego procederu.

Oceniając wiarygodność zeznań poszczególnych oskarżonych bardzo istotne i zauważalne jest to, że oskarżeni dotychczas niekarani wyjaśniają bardzo szczegółowo, wyczerpująco, podają okoliczności o których przesłuchujący nie wiedzieli. Inaczej jest w przypadku oskarżonych o pewnym kryminalnym doświadczeniu. Dotyczy to głównie R.

L., D. S. i K. J.. Przyjmują oni postawę niemal całkowitej negacji wobec dowodów ich obciążających, przerzucają odpowiedzialność na innych a pomawiających ich starają się zdyskredytować. Postawa taka jest typowa dla sprawców z przeszłością kryminalną, podyktowana zasadą nieprzyznawania się do czegokolwiek, co mogłoby przemawiać na ich niekorzyść. Ich samych zaś zaprezentowali jako „ludzi charakternych”, nie współpracujących z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Mając na uwadze powyższe ustalenia zdaniem sądu wina oskarżonych nie budzi wątpliwości i w tym zakresie istnieją pełne podstawy, by uznać, iż D. S., R. L., K. J., K. T. (1), W. B. (1) i P. M. w okresie od połowy sierpnia 2014 r. do 13 września 2014 r. w pobliżu miejscowości S. gmina K., województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiali 29 krzewów konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1.741,76 g marihuany tj. dopuścili się czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 w/w ustawy. Niezależnie od tego, co wyjaśniali poszczególni oskarżeni, którzy przyznali się do wybrania dla siebie pojedynczych krzaków konopi, inni zaś nie mieli wybranych krzaków, zasadnym jest przyjęcie, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu uprawiali wszystkie 29 krzaków konopi. Świadczy o tym żywotne zainteresowanie wszystkimi krzakami. Działanie ich polegało bowiem na podziale ról i zadań, a sprowadzało się do zorganizowania dojazdu na miejsce, zapewnienia bezpieczeństwa oskarżonym dokonującym zabiegów pielęgnacyjnych tj. podlewania, użyźniania, obrywania zbędnych liści, zapewnienia możliwości wysuszenia krzewów i wytworzenia marihuany. Mimo, iż poszczególni oskarżeni wybrali dla siebie krzewy, to uznać należy, że „wzięli w posiadanie i potraktowali jak swoje” wszystkie 29 krzaków konopi. Dla uznania, iż uprawiali je nie jest niezbędne, by wysiali nasiona i sadzonki przesadzili w miejsce nad rzeką. Dla pojęcia „uprawy” wystarczy, że podjęli niezbędne czynności zmierzające do osiągnięcia przez krzewy takiego stadium rozwoju, który umożliwia wytworzenie marihuany. Zabiegami takimi były niewątpliwie podlewanie, użyźnianie ziemi nawozami, obrywanie zbędnych liści co wzmocniło tę część krzaka, która była użyteczna z punktu widzenia końcowego efektu wytworzenia marihuany. Oskarżeni działali w sposób zgodny z posiadaną wiedzą czerpaną z Internetu i prawdopodobnie z wcześniejszej praktyki za czym przemawiają dowody będące podstawą innych zarzutów. W szczególności dotyczy to oskarżonego P. M., który po raz trzeci stanął przed sądem oskarżony o czyny wyczerpujące dyspozycję ustawy „o przeciwdziałaniu narkomanii”. Dotyczy to również D. S. i R. L., których obciążają dowody pozwalające postawić kolejne zarzuty tożsame z wyżej omówionym.

Również W. B. (1), a w szczególności K. T. (1) mimo bardzo młodego wieku mieli niejednokrotnie kontakty z marihuaną i możliwe, że nie zdawali sobie sprawy z rozmiaru zagrożenia sankcjami, ale doskonale zdawali sobie sprawę z bezprawności postępowania.

Dokonując oceny dowodów w zakresie czynu przypisanego oskarżonym D. S. i R. L. polegającego na uprawie 14 – stu krzaków konopi uznać należy, iż w całej rozciągłości wina ich nie budzi wątpliwości. Mimo, iż obaj oskarżeni konsekwentnie do tego czynu nie przyznawali się, to wyjaśnienia K. T. (1) i zeznania P. P. jednoznacznie wskazują ich jako wykonujących zabiegi pielęgnacyjne, a więc uprawiających 14 krzewów konopi. Wyjaśnienia K. T. (1) i zeznania P. P. w pełni potwierdzone zostały faktem, iż we wskazanym miejscu plantacja istniała, a nie ma żadnych dowodów, iż organy ścigania o niej wiedziały. Nadto K. T. (1) pierwszy raz wyjaśnia o tej plantacji w dniu 09 października 2014 r. gdy był jeszcze pozbawiony wolności (k. 404). P. P. zeznaje co do tych okoliczności w dniu 13 października 2014 r. i nie miała możliwości uzgodnić tego z K. T. (1) (k. 420).

W tym stanie rzeczy wina oskarżonych D. S. i R. L. nie budzi wątpliwości. W pełni zasadnym jest przyjęcie, iż w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” uprawiali 14 krzaków konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 grama marihuany tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 w/w ustawy.

Kolejny zarzut postawiony D. S. oparty jest na dowodach wynikających z dokonanego w dniu 30 października 2014 r. przeszukaniu pomieszczeń gospodarczych i mieszkalnych w miejscowości D. (...) gmina R., to jest miejscu zamieszkania oskarżonego i jego żony. W trakcie przeszukania ujawniono dwie wagi firmy (...), torebki foliowe z zapięciem strunowym o wymiarach 7,5 c, x 4,5 cm w ilości 56 sztuk, aktyuator wzrostu i kwitnienia (...) B. (...) ml

i susz roślinny koloru zielono brązowego o masie 2,64 g, który okazał się fragmentem konopi innych niż włókniste (k. 509 – 5140, k. 516 – 517, k. 712 – 714).

Oskarżony D. S. konsekwentnie nie przyznawał się do tego, że narkotyk należał do niego i to samo dotyczyło wag elektrycznych oraz torebek foliowych. Nie potrafił wyjaśnić pochodzenia tych rzeczy a preparat B. (...) to odżywka do kwiatów doniczkowych w domu.

Wyjaśnieniom tym w żaden sposób nie można dać wiary. Z okoliczności stanowiących podstawę uznania winy oskarżonego, co do czynów wyżej opisanych, zasad i logiki doświadczenia zawodowego niezbieżnie wynika, że zarówno wagi elektryczne jak i torebki foliowe zwane „dilerkami” są najczęściej wykorzystywane do konfekcjonowania narkotyków. Ustalenie takie w sytuacji znalezienia u oskarżonego niewielkiej ilości marihuany oraz uprawiania kilkuset krzaków konopi innych niż włókniste w sposób nie budzący wątpliwości nakazuje przyjąć, iż są to przedmioty służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środka odurzającego – marihuany. Z wyjaśnień oskarżonego K. T. (1) wynika, iż D. S. używał preparatów chemicznych zarówno przy podlewaniu uprawy nad rzeką jak i tej prowadzonej z R. L.. Oczywistym jest, iż preparat B. (...) służy do zaktywizowania kwitnienia roślin, jest to zwykłe przeznaczenie tego preparatu. Wiadomym jest jednakże, że najbardziej wartościową z punktu widzenia zażywanych narkotyków jest kwiatostan konopi innych niż włókniste. Użycie aktywatora kwitnienia przy uprawie, w sposób oczywisty powoduje polepszenie jakości kwiatostanu. W tym stanie rzeczy nie może budzić wątpliwości, że oskarżony D. S. dopuścił się czynu kwalifikowanego z art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11§2 k.k. a polegającego na tym, że w dniu 13 września 2014 r. w miejscu zamieszkania posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 2,64 g, a ponadto posiadał przedmioty w postaci 56 sztuk woreczków foliowych tzw. „dilerki”, dwóch wag elektronicznych marki D. oraz aktywatora wzrostu i kwitnienia (...) B. służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu marihuany.

Raz jeszcze należy podkreślić, iż przedmioty te z natury rzeczy nie są uznawane jako służące do wytwarzania i przerobu środków odurzających. Cech takich przedmiotów nabierają w sytuacji gdy do wytwarzania i przerobu zostają używane.

W znacznej części powyższe rozważania dotyczą zarzutu postawionego R. L. opisanego jako posiadanie znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 44,51 g oraz przedmiotów w postaci dwudziestu trzech donic, wagi elektronicznej i worka foliowego z zawartością małych woreczków jako przedmiotów służących do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany.

Na wstępie należy zwrócić uwagę na kolejną niekonsekwencję oskarżyciela publicznego, który czyn ten kwalifikuje jako wyczerpujący dyspozycję art. 54 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w kumulacji z czynem polegającym na uprawie 29 krzaków konopi nad rzeką W.. Inną konstrukcją prawną przedstawia w sytuacji D. S. o czym była mowa wyżej.

Bezspornym jest, iż w trakcie przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonego R. L. w miejscowości N. w dniu 13 września 2014 r. ujawniono między innymi 44,51 g ziela konopi innych niż włókniste oraz przedmioty w postaci dwudziestu trzech donic, wagi elektronicznej i worka foliowego z zawartością ponad jednego tysiąca małych woreczków tzw. dilerki (k. 34 – 36, k. 496 – 499).

Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do tego, że marihuana i przedmioty należały do niego. W kolejnych wyjaśnieniach podał, że marihuana była własnością K. T. (1), który uzyskał ją z wysuszonego krzaka konopi. Wyjaśnienia te są niewiarygodne bowiem jak wyjaśnił K. T. (1) z krzaka tego udało się uzyskać około 20 gram marihuany i została ona od razu przez oskarżonych wypalona.

Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. L. i jego winy ponownie należy nawiązać do dwóch pozostałych zarzutów, co do których wina jego została udowodniona a polegających na uprawie krzaków konopi innych niż włókniste. Podobnie jak przy ustaleniach faktycznych dotyczących D. S. nie ma innego wytłumaczenia, że znaleziona marihuana jak i przyrządy należały do R. L.. Uwagi poczynione co do charakteru przedmiotów należących do D. S. odnoszą się do przedmiotowego zarzutu. W tym stanie rzeczy sąd uznał, iż oskarżony R. L. w tym zakresie

dopuszczył się czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 w zw. z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k.

Podsumowując rozważania w zakresie odpowiedzialności poszczególnych oskarżonych dodać należy kilka uwag natury generalnej dotyczących większości przypisanych oskarżonym czynów.

Pierwsza uwaga dotyczy przyjęcia posiadania środków odurzających i przedmiotów służących do nieodpowiedniego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany. O posiadaniu narkotyku można mówić, tylko wtedy, gdy sprawca dysponuje co najmniej jedną dawką narkotyku. Karalny jest bowiem każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub oddzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego użycia – czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek.

W języku polskim „posiadać” ma dwa znaczenia. Jedno zabarwione konotacją jurydyczną („mieć coś na własność, być właścicielem czegoś, zwykle mającego dużą wartość materialną”). Drugie o zabarwieniu potocznym – „mieć” (trzymać, utrzymać). W prawie karnym pojęcie „posiadania” jako znamię czasownikowe charakteryzuje typ czynu zabronionego, występuje w powszechnym znaczeniu „mieć”. Podobne znamię to interpretowane jest w judykaturze – „przez posiadanie w znaczeniu prawa karnego należy rozumieć każde faktyczne władanie rzeczą w mieniu, bez odwoływania się do cywilistycznych konstrukcji posiadania”(wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie II K AKA 149/02, uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1999 r. w sprawie I KZP 32/99).

Z tej samej wykładni językowej pojęcia „znacznej ilości” można jedynie wysnuć wniosek, iż mamy do czynienia z czymś ponadprzeciętnym, wyjątkowym, tak w zakresie masy środka odurzającego, jego rodzaju jak i wartości. W tym stanie rzeczy celowe wydaje się więc jedynie przypomnienie, że w orzecznictwie konsekwentnie przyjmuje się, że znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób. Skoro zatem poszczególne uprawy mogły dostarczyć odpowiednio 1.741,76 g i 983,35 g marihuany co pozwala na wytworzenie odpowiednio od 2000 – 3000 porcji, 1000 – 2000 porcji, to są to znaczne ilości. Podobnie ocenić należy 44,51 g marihuany zabezpieczonej przy przeszukaniu posesji zamieszkałej przez R. L. (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w sprawie II AKA 129/14 z dnia 22 maja 2014 r., wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKA 45/13 z dnia 11 kwietnia 2013 r.).

Przechodząc do omówienia wymiaru kar orzeczonych poszczególnym oskarżonym należy poczynić kilka uwag odnoszących się do ogółu sprawców czynów wyczerpujących dyspozycję przepisów karnych ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oceniając stopień szkodliwości wszystkich czynów, o których mowa stwierdzić należy, iż jest on bardzo wysoki. Masowych rozmiarów występowanie tego rodzaju przestępstw, bezrefleksyjne postępowanie sprawców przeważnie młodych i bardzo młodych dążących do chwilowej poprawy nastroju, ucieczki w świat abstrakcyjny, nie zważających na bardzo silne i szybkie uzależnienie, prowadzi w konsekwencji do ich degeneracji. Analizując wpływ spraw tego typu zauważyć należy, że znajdują się one w czołówce niemal każdego sądu, gdy chodzi o ich ilość. Nie jest frazesem stwierdzenie, iż sprawcami są ludzie młodzi, bowiem uzależniony od narkotyków z reguły nie dożywa wieku średniego. Każdy narkotyk używany w celach innych niż medyczne stanowi dla człowieka śmiertelną pułapkę. Faktem jest, iż marihuana uzależnia w stopniu mniejszym niż tzw. „twarde narkotyki” jednakże wielokrotne używanie jej jest dopiero wstępem do głębokiego uzależnienia. Dlatego z punktu widzenia wymiaru sprawiedliwości nie ma legitymacji dla używania marihuany, nie ma zgody na bezkarność lub pobłażliwość dla sprawców tego rodzaju czynów.

Przy wymiarze kary dla K. T. (1) sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności łagodzących:

- oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składał konsekwentne wyjaśnienia pozwalające ustalić pozostałych oskarżonych i zarzucić inne czyny przestępne; od początku współpracował z organami ścigania i sądem;
- jest człowiekiem bardzo młodym, choć przejawia cechy demoralizacji przejawiające się w uprzednim skazaniu a nadto skłonności do używania narkotyków;
- kontynuuje naukę i deklaruje chęć ukończenia szkoły a tym samym zdobycie stosownego wykształcenia i zawodu.

Nadto niewątpliwie z jego inicjatywy i namowy „wciągnięci” zostali do przestępczego procederu pozostali oskarżeni. Jest to niewątpliwie okoliczność obciążająca.

Reasumując sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie tegoż przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Taką samą karę sąd wymierzył oskarżonemu W. B. (1) przypisując mu dokonanie czynu wyczerpującego dyspozycję tego samego przepisu. Oskarżony ten jest również mężczyzną bardzo młodym, ma bardzo dobrą opinię w miejscu zamieszkania, uczy się i chce ukończyć szkołę. Krytycznie ocenia czyn, którego się dopuścił. Podkreślić należy, iż istotną okolicznością łagodząca jest również złożenie pełnych wyjaśnień i współpraca z organami ścigania.

Sąd uznał, iż w przypadku K. T. (1) i W. B. (1) istnieją pełne przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonych kar pozbawienia wolności na maksymalne okresy próby po 5 (pięć) lat. Obu oskarżonych oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Orzeczono wobec obu oskarżonych karę po 120 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 zł. Przy wysokości kar grzywny sąd brał pod uwagę możliwość zarobkowe obu oskarżonych w okresie wakacyjnym, co niewątpliwie będzie miało istotny aspekt resocjalizacyjny.

Na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczono obu oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności, kiedy stosowany był wobec nich środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania:

- K. T. (1) od dnia 13 września 2014 r. do dnia 23 października 2014 r.
- W. B. (1) od dnia 14 września 2014 r. do dnia 07 listopada 2014 r.

Orzekając kary pozbawienia wolności wobec pozostałych oskarżonych sąd brał pod uwagę głównie fakt, iż wszyscy, a więc K. J., P. M., D. S. i R. L. byli uprzednio karani i to kilkakrotnie. Oskarżeni ci z wyjątkiem P. M. odbywali kary pozbawienia wolności i to w czasie nieodległym od czynów przypisanych im w sprawie niniejszej. Oskarżony P. M. jakkolwiek nie odbywał kary pozbawienia wolności, to po raz trzeci stanął przed sądem oskarżony o czyny karalne z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżeni są więc sprawcami niepoprawnymi, jaskrawie lekceważącymi normy prawne jak i zasady współżycia społecznego.

Sąd uznał, iż oskarżeni D. S., R. L., K. J. i P. M. działaniem swoim wyczerpali dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Dotyczy to uprawy 29 krzaków konopi innych niż włókniste i za to na podstawie tegoż przepisu wymierzył każdemu z nich kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności.

Oskarżonych D. S. i R. L. sąd uznał winnych czynów wyczerpujących dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy „o przeciwdziałaniu narkomanii” i odniosło się to do zarzutu polegającego na uprawie 14 krzaków konopi innych niż włókniste i za to na podstawie tegoż przepisu wymierzył oskarżonym kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności.

Oskarżonego D. S. sąd nadto uznał za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11§3 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Analogicznie R. L. uznał za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 w zw. z art. 54 ust. 1 ustawy „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11§2 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 w/w ustawy w zw. z art. 11§3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. wymierzył oskarżonym kary łączne za zbiegające się przestępstwa:

- D. S. w wymiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- R. L. w wymiarze 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonych oskarżonym D. S., R. L. i K. J. kar pozbawienia wolności zaliczono okresy pozbawienia wolności od dnia 13 września 2014 r. do dnia 03 lipca 2015 r. a oskarżonym P. M. od dnia 14 września 2014 r. do dnia 03 lipca 2015 r.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. A. P. kwotę 2.098,40 zł. z tytułu zwrotu kosztów udzielonej z urzędu a nieopłaconej pomocy prawnej oskarżonemu R. L.;
- adw. J. C. kwotę 1.697,40 zł. z tytułu zwrotu kosztów udzielonej z urzędu a nieopłaconej pomocy prawnej oskarżonemu D. S..

Ponieważ sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonych od kosztów i opłat, zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot poniesionych wydatków i wymierzono stosowne opłaty.